

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 21S/165/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5015201059
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Šobichová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5015201059.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v právnej veci žalobcu: T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX U., právne zastúpený: Mgr. Michal Zeman, Advokátska kancelária Zárnecký Zeman, so sídlom K. XX, XXX XX D., proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, A. Kmeťa 17, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/003902/Kod zo dňa 22.10.2015, takto jednomyseľne

rozhodol:

Súd konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/003902/Kod zo dňa 22.10.2015, ktorým žalovaný na základe výsledku znaleckého dokazovania v zmysle § 137 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a podľa ust. § 29 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov prerušil konanie vo veci odvolania účastníka konania T. J. proti rozhodnutiu Mesta Žilina č. C-3382/2006-Db to dňa 23.03.2007, ktorým bola povolená stavba „Stavebné úpravy, prístavba a nadstavba domu č.. na H. P. v U.-I. so zmenou využitia na administratívnu budovu a prípojka NN, žumpa“ na pozemkoch parc. č. 476/1, 2, 3 KN v k. ú. I. pre stavebníka Ing. K. H., bytom Q. č. XXX, do doby právoplatného skončenia súdneho konania na Okresnom súde Žilina vedenom pod sp. zn. 13C/96/2005 vo veci žalobného návrh odvolateľa, ktorým sa v petite pôvodne domáhal odstránenia časti stavby presahujúcej druhé nadzemné podlažie a zmenou petitu náhrady škody mu spôsobenej nadmerným zatienením jeho rodinného domu vyššie označenou stavbou, a to vo výške vyčíslenej podľa znaleckého posudku.

Hlavným žalobným bodom bol nesúhlas žalobcu s názorom žalovaného, ktorý ignoroval závery znaleckého dokazovania, ku ktorému vypracovaniu bol zaviazaný na základe rozsudku tunajšieho súdu, a protiprávne si vytvoril záver o potrebe prerušenia konania, namiesto toho, aby vzhľadom na závery znaleckého dokazovania stavbu stavebníka nepovolil. Zo znaleckého posudku č. 259/2013 vyplýva, že po uskutočnení stavby nie sú dostatočne splnené požiadavky STN 73 4301 na preslnenie, čl. 4.4 STN 73 0580-1 Z2 na denné osvetlenie bytov v rodinnom dome T. J.. Žalobca vyslovil obavu, že žalovaný po tom, ako odpadnú dôvody prerušenia konania, hoci nie sú relevantné pre stavebné konanie, si opäť vymyslí ďalšiu prekážku, aby nemusel vydať rozhodnutie v neprospech stavebníka. Žalobca mal za to, že neexistujú dôvody na prerušenie konania a žalovaný úmyselne odďaľuje rozhodnutie vo veci samej, koná účelovo, konanie prerušil v prípade, keď stavebný zákon neumožňuje jeho prerušenie v prípade „technickej“ námietky. Namietal aj to, že súdne konanie, pre ktoré bolo stavebné konanie prerušené, nerieši predbežnú otázku alebo námietku žalobcu, ale otázku náhrady škody, ktorú žalobcovi spôsobili protiprávnou činnosťou rodičia stavebníka. V súdnom konaní 13C 96/2015 sa posudzuje, či došlo ku konaniu, ktoré je nad mieru primeranú pomerom obťažujúce, v zásade nie je rozhodujúce, či došlo k porušeniu technických noriem. V závere žalobca namietal aj zaujatosť pracovníkov žalovaného.

Žalobca sa vyjadril aj k možnosti preskúmania rozhodnutia o prerušení správneho konania. Podľa neho rozhodnutie o prerušení konania nepredstavuje predbežné rozhodnutie, nakoľko pod predbežným rozhodnutím treba rozumieť rozhodnutie, ktorým sa dočasne upravujú práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Zároveň nie je ani procesným rozhodnutím, a ani rozhodnutím vo veci samej. Vychádzajúc z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.01.2014, sp. zn. 4 Cdo 36/2003 (publikované v časopise ZSP pod č. 3/2004), uznesenie o prerušení konania nie je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania. Uznesenie môže mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej a môže vyvolať, resp. privodiť vážnejšiu ujmu na právach účastníkov konania. Prípadný odlišný záver vo vzťahu k rozhodnutiu o prerušení konania v správnom konaní by nebol obhájitelný, resp. by bol v rozpore s ústavnou požiadavkou na spravodlivé konanie. Žalobca nemá možnosť domôcť sa ochrany napr. žalobou na nečinnosť správneho orgánu.

Podľa obsahu a povahy podania posúdil súd podanie žalobcu ako žalobu v zmysle § 249 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu a ďalej v konaní postupoval podľa § 247 a nasl. O.s.p., t.j. podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. - Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 248 písm. a) O.s.p. sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 137 ods. 1 Stavebného zákona (zákon č. 50/1976 Zb.) stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

Podľa § 137 ods. 2 Stavebného zákona ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

Podľa § 140 Stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní - zákon č. 71/1967 Zb..

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 29 ods. 2 zákona správny orgán môže tiež konanie prerušiť najdlhšie na dobu 30 dní, ak to z dôležitých dôvodov zhodne navrhnú účastníci konania.

Podľa § 29 ods.3 zákona proti rozhodnutiu o prerušení konania sa nemožno odvolať.

Povinnosťou všeobecných súdov konajúcich pri prieskume rozhodnutí správnych orgánov je v každom štádiu konania postupom „ex offio“ preverovať, či sú splnené podmienky súdneho konania v prejednávanej veci. Medzi podmienky konania patrí tiež právomoc súdov vymedzená v § 7 O.s.p.

Právomoc je súhrn záležitostí, ktoré sú súdy oprávnené a povinné prejednávať a rozhodnúť. Právomoc súdov v správnom súdnictve vyplýva z § 7 ods. 2 O.s.p. a následne je konkretizovaná v § 244 O.s.p. V prípade prieskumu právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej správy (druhá hlava piatej časti O.s.p.) zákonodarca navyše vyžaduje pre to, aby mohlo dôjsť k preskúmvaniu rozhodnutí a postupov správnych orgánov v správnom súdnictve, aby toto rozhodnutie a postup boli určitej kvality - tzv. spôsobilý predmet preskúmvania - pozitívne (§ 247 O.s.p. v spojení s § 244 ods. 3 O.s.p.) a negatívne vymedzený (§ 248 O.s.p.). Následok nedostatku právomoci je rovnaký ako pri právomoci vo všeobecnom zmysle (§ 104 ods. 1 O.s.p.), t.j. zastavenie konania, v tomto prípade podľa § 250d ods. 3 O.s.p, t.j. podľa ustanovenia špeciálneho k § 104 ods. 1 O.s.p.

Súdny prieskum zákonnosti aktov správnych orgánov, ktoré nezasahujú do právneho postavenia jednotlivca (§ 244 ods. 3 O.s.p.) vrátane tých, ktoré sú uvedené v § 248 O.s.p., je vylúčený. Toto pravidlo má dve základné výnimky, lebo zo súdneho prieskumu nie sú vylúčené ani rozhodnutia s charakterom podľa § 248 O.s.p., ak spĺňajú podmienku uvedenú v čl. 46 ods. 2 Ústavy a nie je ani vylúčený prieskum zákonnosti tzv. nepriamych rozhodnutí v režime ustanovenia § 245 ods. 1 O.s.p. Článok 46 ods. 2 posledná veta Ústavy SR modifikoval hranice súdneho prieskumu správnych rozhodnutí v prospech všetkých adresátov, u ktorých tieto rozhodnutia zasahujú, alebo sa aspoň dotýkajú ich základných práv a slobôd. V preskúmvanom prípade však krajský súd nezistil, akým spôsobom by mohlo napadnuté rozhodnutie ovplyvňovať alebo inak sa týkať základných práv a slobôd žalobcu. Podľa krajského súdu intenzita zásahu napadnutého rozhodnutia do základných práv žalobcu sa odvíja aj od charakteru konania, v ktorom bolo vydané „prerušujúce rozhodnutie“. V predmetnej veci rozhodnutie o povolení stavby - „, Stavebné úpravy, prístavba a nadstavba domu súp. č.XXX/XX na H. P. v U. I. so zmenou využitia na administratívnu budovu a prípojka NN, žumpa na pozemkoch par. č. 476/1,2,3 KN v k. ú. I. pre stavebníka Ing. K. H. vydané Mestom Žilina ako stavebným úradom- nenadobudlo právoplatnosť, nachádza sa v štádiu odvolacieho konania.

Konanie v súlade s procesnoprávnymi predpismi nemožno považovať za porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (pozri napr. II. ÚS 213/06, I. ÚS 176/07) - mutatis mutandis teda aj konanie v súlade procesnými predpismi správneho práva, ktoré umožňujú, aby nadriadený orgán rozhodol o prerušení konania, nemožno považovať za zásah alebo narušenie práv žalobcu.

V danom konaní bolo predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie, ktorým žalovaný správny orgán rozhodol o prerušení odvolacieho konania o povolení stavby.

Keďže ide o rozhodnutie procesnej povahy, nie je proti nemu prípustný opravný prostriedok, takéto rozhodnutie je vylúčené aj z preskúmvacej právomoci súdov (§ 248 písm. a/ O.s.p.). V tomto smere pozri aj právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.03.2008, sp. zn. 2 Sž-o-KS 33/2006, publikovanom v ZSP č. 2/2008 str. 78.

Za situácie, kedy nie je ukončené konanie správneho orgánu, nemôže súd v prejednávanej veci do rozhodovacieho procesu správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia o merite veci zasiahnuť.

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím správneho orgánu, ktoré jednoznačne spĺňa charakter rozhodnutia týkajúceho sa vedenia konania, čím je vylúčené zo súdneho prieskumu a tento záver je v súlade s článkom 46 ods. 2 druhá veta Ústavy SR, a preto súd rozhodol s odkazom na ust. § 248 písm. a) O.s.p. v spojení s § 250d ods. 3 O.s.p. o zastavení konania.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že neexistuje spôsob ochrany v predmetnej veci. Vedenie administratívneho konania je plne v dispozícii správneho orgánu a súd v zásade nevstupuje do prebiehajúceho konania, čo sa odráža napr. v tom, že v konaní podľa II. hlavy, V. časti O.s.p. súd nepreskúmvava rozhodnutia procesnej a predbežnej povahy, akými sú aj rozhodnutia o prerušení konania. Podľa krajského súdu je však súd oprávnený a zároveň povinný v záujme dôslednej ochrany subjektívnych verejných práv posúdiť dôvody prerušenia administratívneho konania a ich trvanie v rámci

konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy a vyhodnotiť, či prerušenie konania nie je účelové a v prípade, že tomu tak je, uložiť orgánu povinnosť konať a rozhodnúť.

Súd rozhodol o trovách konania podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ktoré upravuje náhradu trov konania v prípade, že konanie končí bez toho, aby súd rozhodol o veci samej. Žalobca, ktorá podala žalobu proti rozhodnutiu, ktoré nepodlieha prieskumu v správnom súdnictve, zaviniť zastavenie konania, a preto nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanému (s výnimkou § 250h ods. 2 veta za bodkočiarkou O.s.p.) v zásade v správnom súdnictve nemožno priznať náhradu trov, nakoľko to ustanovenie § 250k ods. 1 O.s.p. vylučuje, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (žiadene z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania).

Toto rozhodnutie súdu bolo prijaté v senáte hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Žiline písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí spĺňať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p.